

^{7.}
Uusia

Sanan Lastuja.

Jak. Juteini.

Hii purissa,

Walmistettu A. Cederwallerin

Kirja - painossa vuonna 1815.

Harvoin korpit hallistuvat,
harvoin pahat paranewat.

Herkut ruumiin rundelewat,
kiitos pahendaa paraangin.

Syvä häijyn oma lapsi,
ruokki poikaansa petokin.

Rangea on kuiva oksa,
tyhmä ylpeä tarwoissa.

Karja pellon kaswattaapi,
perhe tarwara talossa.

Konnat pahat kaupoissansa,
koirat riitaiset ruoalla.

Kohisee kiwinen kofki,
wiallinen wihastuupi.

Kuorma kulkee liikutellen,
sanat sopiwat tarwaten.

Kuuset paukkuen palawat,
kehuen kulkewat hullut.

Kumisee tynnyri tyhjä,
kerstaa tyhmiä taidostansa.

Kello näyttää ajan kulun,
oma otsa vuosi-kunnat.

Kirjainkautta tyhmiä mieskin
wiljelepi wiisautta,
niin kuin kuukin kirkkauden
saapi auringon säteistä.

Röyhä mies on käsitöinä,
kuivaa kuusi karsittuna.

Paha luulo petetyllä,
pelko kielen' polttajalla.

Paha pureepi sanoilla,
koira hambailla kowilla.

Paha puhe pahan suussa,
nokassa wariksen nimi.

Pellon mukaan siemen pa-
ras,
luonnon mukaan miehen
wirka.

Pian näkyy kullan pilkku,
pian wika wiisahalla.

Taidota on mieli tyhmä,
kassi tyhjänä keweä.

Terä miekalla teräwä,
kieli häijyllä kamala.

Tyhjää jauhain kiwi tylsä,
häpiäksi halpa puhe.

Toinen Lai.

Onni osa rehellisen,
 riemu voitto rauhallisen.

Oppinut tundeepi opit,
 wiisas hymnärtää enemmän.

Unhotetaan onni ollut,
 toivo onneksi totinen.

Ylen katse köyhän arwo,
 raha rikkahan Jumala.

Lahja omibi lupauskin,
 puhe pidetty parembi.

Maata yksin nautitseepi,
 seurass' ihminen iloinen.

Raha rakas rikkahalla,
 watsa parka waiwaisella.

Kohkealla waaran voitto,
häätäiliä hämmendhyppi.

Kinda suoja sota-miehen,
jaloissa jäniksen onni.

Hännässä on koiran ilo,
hullu nauraa hambailansa.

Syy' on hammas leuka-luussa
paha kielen kandimessa.

Kaunis kiitos edellämme,
paha takana pahennus.

Kova kuolla nuoruudessa,
wanha näändyy waiwatoma.

Kurjat täällä toiwottomat,
tyhmit turhaa toiwowaiset.

Kieli kansat yhdistääpi,
walistus wanhatkin uskot.

Paha paljon lupailia,
hyvä puheensa pitäjä.

Paha walo warfahalle,
päiwän koitto pettäjälle,
paha walistus paholle.

Puhtaus on paras lahja,
sün' on wara waiwaisengin.

Pian paha tapahtuupi,
kauan haawa kirweleepi.

Taito miehellä tawara,
toimi waimon paras tuwa.

Taidossa kunnia kungin,
waan ei parran pituudessa.

Toimesta tunnetaan mieli,
käytöksistä jalo järki.

Turhat tyhjän kerskaufset;
työ on taidolle todistus.

Työläs köyhänä koreilla,
raskas ylpeillä rahata.

Tyhmän täntyyppi kehua,
wiisas kelpaa kehumata.

Mailla wiisas ylpeyttä,
ylpeä tyhmyyttä täynnä.

Walistus on sielun filmä,
Naamattu sokean sauma
tunnon teillä kuljettaissa.

Watsa waiwa näskäisellä,
selkä tyhmän oma tundo.

K o l m a s L a i.

Ajatellen arwoansa
kukin paetkon pahutta.

Mutuas on avun saanut,
auttaja on autuaambi.

Opettajan omat jäljet
ovat opille kehoitus.

Oma waiwa opettaapi
toisen waiwan tundemahan.

Ei se kesken näiskään kuole,
joka anella osaapi.

Itse ilossa sydämen
on jo hinda hywän työmme.

Lue kirjat, laula kannelt;
tutkimata jääpi järkes
aina waille wiisautta.

Rehellisen rinda - luissa
rauha pysyy puuttumata.

Hywä myötänä menoissa
Eullainen kohtuuden mitta.

Kulkein kautta epäilysten
pitkä tie on taiwaasehen.

Kussa rahtu rakkautta,
siinä siunaus lähellä.

Kielden taito tyhjän miehen
ombi wailla wälkeutta
niin kuin näkö tarha-pöllön.

Parempi kuin kallis kulda
ombi puhdas oma tundo.

Puoli-hullu puheissansa
wast' on wüfas maateissansa.

Taito näkyy taitawalla
taitawista tawoistansa.

Toiwo ombi waiwan woide,
onnen lijangin lisääjä.

Terwe ruumis, sielun rauha
tawara on täydellisin.

Tyhmät taikojä pitävät
luonnon laadun tutkimata.

Joll' on wähä wiisautta,
ei se tunne tyhmyyttänsä.

Jolda kunnia katoopi,
se on kaikki kadottanut.

Joka hillitsee himonsa,
woittaja on waino-miehen.

Joka pitää pitkät sormet,
pitäkön pidemmän seljän.

Jok' on jalo pellollansa,
sild' ei puutu puhdas leipä.

